

اثربخشی درمان مبتنی بر دل‌بستگی در کاهش علائم نافرمانی مقابله‌ای و پرخاشگری کودکان دارای اضطراب جدایی

گلنوش مددی*، ایرج شاکری نیا،

1395-11-30

پژوهش حاضر با هدف تعیین اثربخشی درمان مبتنی بر دل‌بستگی در کاهش علائم نافرمانی مقابله‌ای و پرخاشگری کودکان دارای اضطراب جدایی انجام شد. این پژوهش از نوع مطالعات نیمه آزمایشی بود که در آن از طرح پیش‌آزمون-پس‌آزمون با گروه آزمایش و کنترل استفاده شد. نمونه مورد مطالعه شامل 30 نفر (15 نفر در هر گروه) از کودکان پیش‌دبستانی شهر رشت در سال 1395 بودند که به روش نمونه‌گیری دردسترس و به صورت تصادفی در گروه‌های آزمایش و کنترل گماشته شدند. ابزار جمع‌آوری داده‌ها شامل دو پرسشنامه علائم مرضی کودکان CSI-4 و پرخاشگری کودکان پیش‌دبستانی بود. برنامه مداخله‌ای شامل 10 جلسه هفتگی دو ساعته درمان مبتنی بر دل‌بستگی برای گروه آزمایش ارائه شد. داده‌های جمع‌آوری شده با استفاده از آزمون تحلیل کواریانس چند راهه تحلیل شدند. نتایج نشان داد پس از انجام مداخله آموزشی، بین نمرات زیرمقیاس‌های پرخاشگری و علائم نافرمانی مقابله‌ای در گروه آزمایش و کنترل پس از درمان تفاوت معناداری وجود داشت. به عبارتی دیگر، پرخاشگری و علائم نافرمانی مقابله‌ای در شرکت‌کنندگان گروه آزمایش نسبت به گروه کنترل در مرحله پس‌آزمون کاهش پیدا کرده بود با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر می‌توان نتیجه‌گیری کرد که درمان مبتنی بر دل‌بستگی بر بهبود علائم نافرمانی مقابله‌ای و پرخاشگری کودکان دارای اضطراب جدایی موثر است.

کلمات کلیدی : درمان مبتنی بر دل‌بستگی، علائم نافرمانی مقابله‌ای، پرخاشگری، اضطراب جدایی.

[Islamic Azad University, Rasht Branch - Thesis Database](#)

[دانشگاه آزاد اسلامی، واحد رشت - سامانه بانک اطلاعات پایان‌نامه‌ها](#)